

AanZet +16

Galaten

vrij van de wet?!

verbindt jongeren

Gereformeerde Gemeenten

AanZet

AanZet is het +16 werkmateriaal van de Jeugdbond voor jongeren en jeugdverenigingen van de Gereformeerde Gemeenten.

Kijk voor meer informatie op jbgg.nl/+16/aanzet

Redactie

Bartjan Boer, Corine Bravenboer-Bosland,
Henri Keurhorst, Aline van de Maat (voorzitter),
Dirk-Jan Nijssink (eindredactie), Frank van Putten,
Klazine Tuinier

Vormgeving en druk

Verloop drukkerij, Alblasserdam

Gereformeerde Gemeenten

Jeugdbond Gereformeerde Gemeenten

Postbus 79

3440 AB WOERDEN

903480 489948

www.jbgg.nl

Inhoudsopgave

Inleiding	4
Hoofdstuk 1 Het Evangelie voor jood en heiden	5
Hoofdstuk 2 Rechtvaardig door het geloof in Christus	8
Hoofdstuk 3 Heilig in vrijheid door de Geest	11
Hoofdstuk 4 Verwerking	14

Inleiding

Galaten: vrij van de wet?!

Moet een christen de wetten van Mozes houden of juist niet? Zo ja, wat is de kracht van het geloof dan nog? Zo nee, hoe voorkom je dat christenen hun vrijheid misbruiken? In deze schets over de brief van Paulus aan de Galaten komt deze vraag naar voren. Welke functie heeft de wet in het leven van de christenen uit de heidenen?

De brief van Paulus aan de Galaten is gericht aan de gemeenten in de streek Galatië in Klein-Azië (het huidige Turkije). Het is onduidelijk of met Galatië de Romeinse provincie Galatië bedoeld wordt, of een streek binnen deze provincie, die ook Galatië heet. In dit gebied liggen de steden Antiochië, Ikonium, Derbe en Lystre. Deze plaatsen heeft Paulus op zijn eerste zendingsreis bezocht (Handelingen 13 en 14).

De brief is waarschijnlijk rond 50 na Christus geschreven, niet lang na de vergadering van de apostelen (Handelingen 15) in Jeruzalem. De belangrijkste vraag op die vergadering was of de christenen uit de heidenen zich aan de joodse wetten uit de Thora moesten houden. In de brief aan de Galaten gaat Paulus in op deze vraag.

Indeling:

- 1-2 – Het Evangelie voor jood en heiden
- 3-4 – Rechtvaardig door het geloof in Christus
- 5-6 – Heilig in vrijheid door de Geest

Het Evangelie voor jood en heiden

In de eerste twee hoofdstukken geeft Paulus aan wat het probleem in de gemeente is: ze zijn niet lang na het verblijf van Paulus afgeweken van het Evangelie. Dwaalleraars verkondigen een andere leer en de gemeente trekt het gezag van Paulus in twijfel. Daarom schetst Paulus hoe hij apostel geworden is: zijn roeping is geen werk van mensen, maar van God. Hij laat zien hoe hij toen al in aanraking is gekomen met de strijd tussen de christenen uit de joden en uit de heidenen. Hij geeft aan hoe hij door de apostelen gesteund is in zijn positie dat heidenen zich niet hoeven te laten besnijden.

Zegengroet

Zoals gebruikelijk in zijn tijd begint Paulus met het noemen van de afzender en de geadresseerde van de brief. Paulus schrijft de gemeenten in Galatië ook namens alle andere gelovigen, die op de plaats zijn vanwaar hij de brief schrijft. Paulus begint zijn brief scherp. Direct wijst hij erop dat hij niet door mensen geroepen is, maar door Jezus Christus. Zoals uit het vervolg van de brief blijkt, wordt zijn roeping en gezag in twijfel getrokken door de komst van dwaalleraars.

Vervolgens spreekt hij de zegengroet uit. Hij wenst de gemeente genade en vrede van God de Vader en Christus. Kort wijst hij daarin op het offer van Christus: Hij heeft Zichzelf gegeven voor de zonden, opdat zondaren uit de wereld getrokken worden, zoals de Vader wil. Dan eindigt hij de groet met een lofprijzing op God: Hem zij de heerlijkheid in alle eeuwigheid.

Een ander Evangelie?

Paulus benoemt meteen de kern: hij is verwonderd over het feit dat de gemeente zo snel van de boodschap van het Evangelie is afgeweken. Er zijn dwaalleraars in de gemeenten in Galatië gekomen en gemeente leden zijn hen gevolgd. God had hen tot de genade van Christus geroepen, maar nu volgen ze een ander evangelie. Maar een ander evangelie is er niet. Met grote nadruk

onderstreept Paulus dit. Wanneer iemand een ander evangelie brengt, is die vervloekt. Het maakt niet uit of dat Paulus zelf is of een engel. Hij herhaalt dit om het grote gewicht ervan aan te geven: *Indien u iemand een evangelie verkondigt buiten hetgeen gij ontvangen hebt, die zij vervloekt.* (1: 9).

Damascus en Jeruzalem

Paulus legt uit waarom hij alle nadruk legt op het evangelie dat hij brengt. Spreekt hij voor de mensen of vanuit God? Hij wil geen mensen behagen. Hij is een trouwe dienstknecht van Christus. Zoals een slaaf totaal in dienst is van zijn meester, zo is Paulus dienaar van Christus. Paulus heeft het Evangelie niet van mensen gekregen of geleerd, maar Christus heeft het hem geopenbaard. Dan vertelt Paulus kort hoe dat gebeurd is.

Vroeger was hij een vervolger van de gemeente van God. Hij was ijverig in het houden van de joodse tradities. Hij blonk hierin uit boven zijn leeftijdsgenoten. Maar God heeft op Zijn tijd Zijn Zoon aan Paulus geopenbaard. Vanaf zijn geboorte had de Heere hem al apart gezet om Hem te dienen. Onderweg naar Damascus is hij geroepen door Gods genade (Handelingen 9). Zijn taak en ambt, waarvoor hij afgezonderd en geroepen is, is het Evangelie te verkondigen onder de heidenen. Paulus is toen niet direct naar Jeruzalem teruggegaan om advies hierover van mensen in te winnen. Hij is zo'n drie jaar in de omgeving van Damaskus gebleven.

Daarna heeft hij een bezoek aan Jeruzalem gebracht. In de vijftien dagen van dat bezoek heeft hij niemand van de apostelen kunnen spreken, alleen Jakobus, de broer van Jezus. Deze was één van de leiders van de gemeente in Jeruzalem. Nogmaals onderstreept hij het: *Hetgeen nu ik schrijf, zie, ik getuig voor God dat ik niet lieg* (1: 20). Vervolgens is hij teruggegaan naar de omgeving van zijn geboorteplaats Tarsen: Syrië en Cilicië. Bij de gemeenten in Judea is hij als persoon onbekend gebleven, maar ze hadden wel over hem gehoord: een vervolger is een verkondiger geworden! Hoewel ze Paulus niet persoonlijk kenden, dankten ze God voor wat ze over hem hoorden.

Tweede bezoek aan Jeruzalem

Na zo'n veertien jaar brengt Paulus opnieuw een bezoek aan Jeruzalem, samen met Barnabas en Titus. Waarschijnlijk is dit het bezoek dat Barnabas en Paulus vanuit Antiochië brengen (Handelingen 11). Tijdens dat bezoek legt Paulus verantwoording af van zijn prediking aan de leiders van de gemeente. Dit alles heeft hij gedaan om hun steun te krijgen. Titus, een onbesneden Griek, hoeft zich van de leiders in Jeruzalem niet te laten besnijden. Dit om aan de dwaalleeraars duidelijk te maken dat het in Christus om vrijheid gaat en niet om dienst-

baarheid. Voor deze opvatting dat de christenen alle joodse wetten en regels moeten volgen en zo slaven zouden worden, is Paulus geen moment geweest. Het gaat Paulus in alles niet om wat mensen vroeger waren, jood of heiden, want God neemt de mens niet aan op basis van zijn afkomst.

De leiders van de gemeente in Jeruzalem zien dat Paulus geroepen is om het Evangelie aan de heidenen te brengen, zoals Petrus dat bij de joden deed. Dezelfde God, Die in Petrus werkt voor de joden, werkt in Paulus voor de heidenen. Zo wensen Jakobus, Petrus (Cefas) en Johannes hem de genade van God toe en bekrachtigen dit met een handdruk. Paulus en Barnabas gaan naar de heidenen en de leiders in Jeruzalem richten zich vooral op de joden. Wel wijzen ze Paulus erop dat hij de armen niet moet vergeten. Deze les hadden ze zelf geleerd (Handelingen 6).

Confrontatie in Antiochië

Wanneer Paulus Petrus later tegenkomt in Antiochië blijkt Petrus toch partij te kiezen. Eerst eet hij met de heidenen mee, maar als een aantal gelovigen uit de joden met Jakobus in Antiochië komen, laat hij de christenen uit de heidenen uit angst links liggen. Dit heeft zoveel invloed dat zelfs Barnabas, die ook naar de heidenen zou gaan, partij kiest voor de joden. Daarom vermaant Paulus hen publiekelijk: *Indien jij, die een Jood zijt, naar heidense wijze leeft, en niet naar Joodse wijze, waarom noodzaakt jij de heidenen naar de Joodse wijze te leven?* (2: 14). Petrus en de anderen zijn evenals Paulus van joodse komaf en niet uit de heidenen. Ze weten dat de rechtvaardigheid van de mens niet door de werken van de wet is, maar door het geloof in Christus. Daarom hebben ze in Christus geloofd, zodat ze door het geloof en niet door de werken rechtvaardig voor God zijn.

Paulus neemt zichzelf als voorbeeld om uit te leggen, waarom het zo erg is om weer naar de wet te leven. Als de scheiding tussen jood en heiden weer ingesteld wordt en de afgebroken muur weer opgebouwd wordt, dan wordt Paulus weer een overtreder (2: 18). De wet had hem geleerd dat het houden van de wet niet de weg naar de zaligheid is en dat hij uit Christus moet leven. Maar als de wet nog geldig blijkt te zijn, dan is het geloof blijkbaar tevergeefs. Dat kan niet waar zijn! Hij omschrijft zijn nieuwe leven: *Ik ben met Christus gekruist, en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof des Zoons Gods, Die mij liefgehad heeft en Zichzelve voor mij overgegeven heeft* (2: 20).

Met het Evangelie van de rechtvaardigheid door het geloof in Jezus Christus doet Paulus de genade van God niet teniet. Het is juist andersom: als een christen de wet moet houden als middel om rechtvaardig te worden voor God, dan is Christus tevergeefs gestorven.

Rechtvaardig door het geloof in Christus

In het tweede deel van de brief (Gal. 3 en 4) gaat Paulus in op de vraag hoe de Galaten rechtvaardig zijn voor God. Is dat door de werken van de wet of door de prediking van het geloof? Hij laat zien dat de wet een tijdelijke functie heeft gehad als een tuchtmeester. Maar door het geloof in Christus zijn de gelovigen geen slaven meer maar zonen. Ze zijn erfgenamen van het Koninkrijk van God. Paulus wijst op het verschil tussen Ismaël en Izak: de één is slaaf, de ander is vrij.

Werken van de wet of prediking van het geloof?

“Dwaze Galaten! Door wie zijn jullie betoverd?” Paulus kiest ontzettend sterke woorden! Christus is hen in woorden voor ogen geschilderd als de Gekruisigde en toch zijn ze deze waarheid ongehoorzaam. Daarom wil Paulus van hen weten hoe ze de gaven van de Geest (wedergeboorte en levensvernieuwing) hebben ontvangen: door de werken van de wet, of door de prediking van het geloof? Ooit zijn ze uit de Geest begonnen, maar zijn ze nu zo dwaas dat ze met het natuurlijke hart verder willen gaan? Is al hun lijden dan tevergeefs geweest? Was Hij, Die aan hen de Geest en krachten gaf, uit de werken van de wet of uit de prediking van het geloof?

Alle gelovigen zijn kinderen van Abraham, omdat Abraham door het geloof is gerechtvaardigd. De belofte aan Abraham (*In u zullen al de volken gezegend worden*) omvat ook de heidenen. Het ‘al de volken’ wijst op de gelovigen uit de heidenen, die in Abraham ‘gezegend worden’. Maar alle mensen die door de werken van de wet rechtvaardig willen worden, staan onder de vloek. Want de mensen die onder de wet zijn, moeten het hele wetboek houden en anders zijn ze vervloekt. Niemand is door de wet gerechtvaardigd voor God, want de rechtvaardige leeft door het geloof.

De wet wordt niet vervuld door het geloven, maar door het doen. Niemand kan de wet volmaakt houden en daarom is iedereen onder de vloek. Maar Christus heeft Zichzelf tot een vloek gemaakt door te sterven aan het kruis. Op deze manier heeft Hij de vloek van de gelovigen op Zichzelf genomen en

hen van de vloek verlost. Via deze weg komt de zegen van Abraham tot de heidenen en wordt de belofte van de Geest ontvangen door het geloof. Paulus wijst hierbij op een voorbeeld, zoals het gebruikelijk is bij de verbondsluiting onder mensen. Als een verbond eenmaal vaststaat, kan niemand het ongedaan maken of uitbreiden. Op dezelfde manier zijn de beloften tot Abraham en zijn zaad gesloten. Met opzet staat zaad in het enkelvoud: niet van velen, maar van één. Met het zaad wordt Christus bedoeld. Dit verbond wordt door de wet (die pas 430 jaar na Abraham gekomen is) niet opgeheven. Dan zou de belofte ook ongeldig zijn. Als de zegen en de erfenis door het houden van de wet gekregen wordt, dan is die niet meer uit de belofte. Maar God heeft ze juist door de belofte gegeven. Het antwoord op de belofte is niet de wet, maar het geloof.

De functie van de wet

Misschien denk je nu: Waarom is er dan een wet gegeven? Die vraag stelt Paulus ook: “Maar wat is dan de functie van de wet?” Paulus gaat het uitleggen. Er volgt een heel moeilijk gedeelte, maar het is de moeite waard om nauwkeurig te lezen wat Paulus zegt. De wet is nooit bedoeld om daarmee het eeuwige leven te verdienen. Dat is onmogelijk. De wet is niet tegen de beloften van God aan Abraham. De wet had een andere functie. De wet wees Israël de zonde aan, tot de komst van de Heere Jezus. Als de wet levend kon maken, dan zou de rechtvaardigheid uit de wet zijn. Maar de Schrift of de wet sluit iedereen in vanwege de zonde. Hierdoor wordt de vervulling van de belofte door het geloof van Jezus aan de gelovigen gegeven. Samengevat: *De wet is onze tuchtmeester geweest tot Christus, opdat wij door het geloof zouden gerechtvaardigd worden* (3: 24). Zoals in de oudheid de kinderen door een pedagoog begeleid en opgevoed werden tot ze volwassen waren, zo houdt de wet de mensen in bewaring totdat het geloof gekomen is. Maar als het geloof gekomen is, dan is de tuchtmeester klaar. Iedereen die in Christus gedoopt is, is in Christus gekleed, dit betekent dat hij het oude kleding van de zonde heeft uitgedaan en Christus heeft aangedaan. In Christus is er geen onderscheid meer tussen jood of heiden, slaaf of vrije, man of vrouw. Allen zijn één in Christus. En als ze van Christus zijn, zo zijn ze ook allen het zaad van Abraham en erfgenamen volgens de belofte.

Erfgenamen

Een erfgenaam is, zolang hij een kind is, niet meer dan een slaaf. Voogden en verzorgers zijn over hem gesteld, zolang z'n vader dat heeft besloten. Maar toch is hij als erfgenaam ook een heer van alles. Zo geldt het ook voor de chris-

tenen: ze zijn dienstbaar gemaakt totdat de Heere Jezus geboren is. Christus is geboren uit een vrouw en onder de wet. Zo is Hij gekomen om mensen, die onder de wet zijn, te verlossen en tot kinderen aan te nemen. In Christus zijn ze kinderen en ontvangen de Geest van Zijn Zoon, Die tot God zegt: “Abba, Vader”. Door Christus wordt een gelovige van slaaf tot zoon en iemand die zoon is, is ook erfgenaam.

Voor die tijd, toen ze God nog niet kenden, dienden ze de afgoden. Maar nu, nu ze zich tot God bekeerd hebben, keren ze terug naar de afgodendienst met alle wetten en regels. Ze onderhouden allerlei feestdagen en vastendagen. Paulus is bang dat alles wat hij gedaan heeft voor niets was. Paulus roept hen op zijn voorbeeld na te volgen. Ondanks de zwakheid naar het lichaam hebben ze Paulus, toen hij de eerste keer daar kwam, ontvangen als een engel van God, ja, als Christus Zelf. Ze waren zelfs bereid om hun ogen (waarschijnlijk had Paulus een oogandoening) aan Paulus te geven, maar nu lijkt hij hun vijand te zijn geworden. De dwaalleraars willen de mensen in Galatië van Paulus vervreemden. Ze moeten zich echter voor het goede inspannen, niet alleen als Paulus aanwezig is, maar ook als hij er niet is. Paulus heeft geboorteweën opdat Christus opnieuw gestalte in hen krijgt. Hij wenst bij hen aanwezig te zijn, opdat hij hen direct kon aanspreken. Hij is heel erg bezorgd.

Naar de wet of naar de belofte

Nogmaals spreekt hij hen aan: “Jullie willen onder de wet zijn, maar verstaan jullie zelf de wet niet?” Dan wijst hij op de twee zonen van Abraham: één uit de slavin (Hagar) en één uit de vrije (Sara). De zoon van Hagar is geboren naar het vlees, volgens de berekeningen van Abraham. De zoon van Sara is naar de belofte geboren, toen het onmogelijk was geworden voor Sara om nog een kind te krijgen. Deze twee zonen staan voor de twee verbonden: Ismaël voor het verbond van de wet, van Sinaï, die tot slavernij leidt. Deze staat parallel voor het aardse Jeruzalem en het jodendom. Maar er is een ander Jeruzalem in de hemel, dat vrij is en een moeder van alle gelovigen. Jesaja heeft al geprofeeteerd over de onvruchtbare die kinderen krijgt. De kinderen uit een eenzame (het geloof) zijn meer, dan die uit een man (de wet). De gelovigen zijn dus kinderen van de belofte, zoals Izak. Maar Ismaël achtervolgde Izak en zo ook achtervolgen de mensen uit het vlees en de wet de mensen die uit de Geest geboren zijn. De Schrift zegt (met Sara) dat de slavin met haar zoon weggezonden moet worden, omdat de zoon van de slavin niet zal erven met de zoon van de vrije. Izak is de enige erfgenaam. Zo is de gelovige erfgenaam, zonder wet, maar naar de belofte. Daarom zijn de gelovigen kinderen van de vrije en niet van de slavin.

Heilig in vrijheid door de Geest

In de laatste twee hoofdstukken van de brief roept Paulus de gelovigen in Galatië op om de grond van zaligheid - het geloof - vast te houden. Ze moeten in de vrijheid blijven staan. Niet om die te misbruiken, maar om in liefde te dienen. Wanneer dan iemand valt, zo moeten de medegelovigen zo iemand helpen en tegelijk zichzelf in de gaten houden.

Blijven in de vrijheid

Op basis van zijn uiteenzetting over de rechtvaardiging door het geloof, roept Paulus de Galaten op om in deze vrijheid te staan. Christus heeft hen vrijgemaakt (zoals Izak). Ze moeten zich dan niet opnieuw slaaf laten maken (zoals Ismaël). Met nadruk stelt hij dat Christus geen nut heeft voor ieder die zich uit de heidenen laat besnijden. Wanneer iemand zich laat besnijden, wil hij in de weg van de wet gaan. Hij moet dan ook de hele wet houden. Christus is voor hen nutteloos, omdat ze blijkbaar door de wet rechtvaardig willen worden. Maar de gelovigen in Christus verwachten door de Geest de hoop en zekerheid van de rechtvaardigheid. Want in Christus gaat het niet meer om wel of niet besneden zijn, maar om het geloof, dat door de liefde werkzaam is. De Galaten waren op de goede weg. Wie heeft hen dan verhinderd om de waarheid, die ze volgden, te gehoorzamen? Dit idee komt niet bij de Heere, Die hen roept, vandaan. Hij vertrouwt erop dat de Galaten het met hem eens zijn. Maar degene die hen in verwarring brengt, moet zijn eigen oordeel dragen. De tegenstand tegen Paulus is er niet vanwege de besnijdenis. Juist de prediking van het kruis roept ergernis op. Laten de dwaalleraars maar van de gemeente afgesneden worden.

De gelovigen zijn tot vrijheid geroepen. Maar hun vrijheid mag niet gebruikt worden om hun eigen begeerten te volgen, maar ze moeten elkaar dienen door liefde. Want de samenvatting van de wet is immers: *Gij zult uw naaste liefhebben gelijk uzelf* (5: 14). Wanneer ze echter ruziemaken en elkaar ergeren, dan verteren ze elkaar. Daarom moeten ze door de Geest wandelen en niet naar hun vleeselijke begeerten. Deze twee gaan niet samen: vlees en Geest

hebben beide een verschillend doel en begeren tegen elkaar. Ze doen daarom niet wat ze willen. Die door de Geest geleid worden, zijn niet meer onder de wet. Paulus wijst op de begeerten en daden van het vlees: overspel, hoererij, onreinheid, ontucht, afgodendienst, venijn, ruzies, tweedracht, toorn, haat, moord, dronkenschap, etc. Mensen die zulke dingen doen, zullen geen erfgenaam zijn van het Koninkrijk van God. Daartegenover staat de vrucht van de Geest. Deze bestaat - als parten van een sinaasappel - uit liefde, blijdschap, vrede, geduld, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid en matigheid. Tegen hen is de wet niet. Immers, degenen die van Christus zijn, hebben het vlees met al zijn verlangens en begeerten met Christus gekruisigd. Als ze dan leven door de Geest, moeten ze ook door de Geest wandelen. Er mag dan geen jaloezie zijn of zoeken naar eigen eer.

Draagt elkanders lasten

Wanneer dan iemand door een zonde valt, moeten zijn medegelovigen hem terugbrengen. Dat moet niet met toorn of hoogmoed, maar met zachtmoedigheid. Daarbij moeten ze wel zichzelf in het oog houden dat ze zelf niet in een verzoeking vallen. Zo moeten gelovigen de lasten van elkaar dragen en op die manier de liefdeswet van Christus vervullen. Mensen die zichzelf belangrijk vinden en hoogmoedig zijn, die bedriegen zichzelf. Ieder mens kent zijn eigen hart het beste. Daarom moet hij zichzelf onderzoeken en zich niet met anderen vergelijken. Want alleen zo is er roem te behalen in God. Uiteindelijk is ieder verantwoordelijk voor zijn eigen daden.

Een gemeente moet zorg dragen voor de verkondigers van het Woord. Ze moeten niet dwalen. God laat Zich op geen enkele manier bespotten. Alles wat een mens zaait, zal hij ook moeten oogsten. Wanneer het naar het vlees is, zal het verderf tweebrengen. Wanneer het in de Geest is, zal hij het eeuwige leven ontvangen. Daarom moeten christenen ijverig doorgaan met het doen van het goede. Als ze niet verslappen zullen ze eens oogsten. *Zo dan, terwijl wij tijd hebben, laat ons goeddoen aan allen, maar meest aan de huisgenoten des geloofs (6: 10).*

Slot

Vervolgens wijst Paulus erop hoe hij met zijn eigen hand geschreven heeft (6: 11). Hiermee kan hij doelen op het slot, dat hij zelf zou geschreven hebben met grote letters ('brief' kan ook 'letter' betekenen). Anderen denken dat hij de hele brief zelf geschreven heeft met grote letters. Deze grote letters komen waarschijnlijk door zijn oogziekte, waar hij naar verwijst in 4: 15.

Allen die uiterlijk voor vroom en godsdienstig willen doorgaan, die roepen de

Galaten op om zich te laten besnijden. Ze willen niet vanwege Christus vervolgd worden. Hoewel de dwaalleraars zelf ook besneden zijn, doen ze de wet niet. Toch dragen ze de heidenchristenen op zich te besnijden, zodat ze daarvoor zelf eer krijgen. Paulus roem ligt echter niet in uiterlijke roem. Met kracht zegt hij: *Het zij verre van mij dat ik zou roemen, anders dan in het kruis van onze Heere Jezus Christus, door welken de wereld mij gekruisigd is en ik der wereld.* (6: 14). Paulus enige reden tot roemen ligt in Christus. De wereld heeft voor hem geen aantrekkingskracht meer en hij niet voor de wereld. In Christus is een gelovige een nieuw schepsel geworden, waarin het besneden of onbesneden zijn geen betekenis meer heeft. Ieder die zo wandelt, zal vrede en barmhartigheid ontvangen. Samen vormen ze het Israël van God. Paulus verzoekt de Galaten om hem niet lastig te vallen. Hij heeft de littekens van de vervolging in zijn lichaam. Ze zijn de tekenen van zijn verbondenheid met het lijden van Christus.

Hij eindigt zijn brief met de gebruikelijke groet. Ondanks de scherpte eindigt hij met de aanspraak 'broeders'. *De genade van onze Heere Jezus Christus zij met uw geest, broeders. Amen.* (6: 18).

Verwerkingsopdrachten

Introductieopdracht

Doel: belang van de Galatenbrief voor deze tijd helder maken

1. Vraag de jongeren met welke christenen - in heden en verleden - zij zich het meest verwant voelen. Brengt dit in kaart voor (bijvoorbeeld) onderstaande groepen / personen:
  - a. Andere reformatoren kerken
  - b. Christenen in de eigen gemeente
  - c. De discipelen van de Heere Jezus
  - d. Puriteinen
  - e. Johannes Calvijn
  - f. Augustinus
  - g. De christenen in Galatië
2. Plaats de verschillende groepen in de cirkel hiernaast. De middelste cirkel voelt het meest dichtbij, de buitenste cirkel het minst.
3. Vermoedelijk zijn er groepen die meer verwant voelen dan andere groepen. Bespreek met de jongeren hoe dit komt (vaak psychologische principes), maar ook dat iedere christen dezelfde God dient en we daarom met elkaar verbonden zijn. (Verwijs bijvoorbeeld naar 1 Korinthe 12:13-14.) Daarom is wat God zegt tegen de mensen uit Galaten ook voor ons nog relevant.

Verwerkingsopdracht - Het doel van de wet

Doel: nadenken over het doel van de wet, ook ná genade

1. Print alle tien geboden van de wet groot uit op papier, één gebod per vel. Zorg daarnaast dat je twee muren of duidelijk afgescheiden gedeeltes beschikbaar hebt om deze vellen op te hangen met bijvoorbeeld plakband of behangerstape.
2. Hang op de ene muur de titel 'Ingeschapen', op de andere muur 'Alleen door de wet bekend'.
3. Vraag de jongeren om met elkaar de geboden te verdelen over de verschillende muren: welke geboden kent ieder mens - ook zonder Bijbellezen- en zijn dus ingeschapen en welke geboden kennen we alleen door de Bijbel of christelijke opvoeding? (In de eerste categorie valt bijvoorbeeld het 6^e gebod, terwijl het 5^e gebod in de tweede categorie valt)

4. Laat de jongeren nadenken over wat het doel is van de geboden op de eerste muur en wat het doel is van de geboden op de tweede muur. Vraag de jongeren om dat op post-its te schrijven en bij de geboden te plakken.
5. Bespreek de resultaten. Globaal zal waarschijnlijk de volgende indeling zichtbaar zijn: de eerste muur bevat geboden om goed samen te kunnen leven, de tweede muur bevat geboden die gaan om Gods eer. Stel daarbij de volgende vragen:
  - Waarom is het belangrijk dat wij ook geboden hebben gekregen over Gods eer? Waarom zou God dat willen?
  - Als je kijkt naar de geboden en het doel daarvan, zie je dat je niet aan dat doel voldoet. Hoe kan juist dat je dichter bij God brengen? Wat zou dus een nieuw doel van de wet kunnen zijn?
  - Wat is de functie van de geboden nog als je mag geloven dat Christus voor je zonden heeft betaald? Welk doel dienen ze dan?

Verwerkingsopdracht – De wet en vruchten van het vlees & de Geest

Doel: de wet en vruchten van de vlees en de Geest verbinden met het dagelijks leven

1. Neem onderstaande tabel over op een groot vel, zodat het voor iedereen leesbaar is. (Of presenteer het via bijvoorbeeld een beamer.) Vraag de jongeren of er woorden in staan die zij niet begrijpen en probeer hier samen de betekenis van te achterhalen.
2. Vul voor iedere vrucht van het vlees in of dit 1) strafbaar is volgens Gods wet (en in welk gebod dan) en 2) of dit ook strafbaar is in de samenleving.

Vrucht van het vlees	Strafbaar volgens Gods Wet	Strafbaar in de samenleving
Overspel		
Hoererie		
Onreinigheid		
Ontuchtigheid		
Afgoderij		
Venijngeving		
Vijandschappen		
Twisten		
Afgunstigheden		

Vrucht van het vlees	Strafbaar volgens Gods Wet	Strafbaar in de samenleving
<i>Toorn</i>		
<i>Gekijf</i>		
<i>Ketterijen</i>		
<i>Nijd</i>		
<i>Moord</i>		
<i>Dronkenschappen</i>		
<i>Brasserijen</i>		

- Bespreek met elkaar waarom sommige vruchten van het vlees niet strafbaar zijn in de samenleving. Worden sommige van deze vruchten zelfs gestimuleerd of als 'normaalste zaak van de wereld' gezien?
- Neem ook onderstaande tabel over en bespreek of ieder woord duidelijk is. Probeer samen de betekenis van alle woorden te achterhalen.
- Vul voor iedere vrucht van de geest in of dit 1) zichtbaar is bij gelovigen in de Bijbel (met een voorbeeld) en 2) of dit prioriteit heeft in de samenleving.

Vrucht van de geest	Zichtbaar bij gelovigen in de Bijbel	Prioriteit in de samenleving
<i>Liefde</i>		
<i>Blijdschap</i>		
<i>Vrede</i>		
<i>Lankmoedigheid</i>		
<i>Goedertierenheid</i>		
<i>Goedheid</i>		
<i>Geloof</i>		
<i>Zachtmoedigheid</i>		
<i>Matigheid</i>		

6. Bespreek met elkaar welke vruchten van de geest wel zichtbaar zijn bij gelovigen in de Bijbel maar in onze maatschappij geen prioriteit hebben (of zelfs als dom of ouderwets worden gezien). Wat heeft dit voor consequenties voor je plek in de maatschappij? Welke boodschap zit hier voor jou in als je nog niet bekeerd bent?

Verwerkingsopdracht - Bijbelstudie

Doel: bestuderen wat de Bijbel vertelt over vruchten van het vlees en vruchten van de Geest

Lees Galaten 5:16-26

1. Zijn er woorden of zinnen die je niet goed begrijpt in dit stukje? Probeer samen de betekenis hiervan te achterhalen.
2. Wat is de kernboodschap van dit gedeelte?
  - a. Wat vraagt God van de gelovigen?
  - b. Hoe is dit mogelijk voor de gelovigen?
  - c. Wat zegt dit Bijbelgedeelte jou persoonlijk?
3. In vers 19-21 en vers 26 staan allerlei vruchten van het vlees. Schrijf deze vruchten op en schrijf bij iedere vrucht een voorbeeld van hoe dit in je eigen leven of omgeving zichtbaar is of kan zijn.
4. In vers 22-25 staan veel vruchten van de Geest. Schrijf ook deze vruchten op, met een voorbeeld hoe dit in je eigen leven om je omgeving zichtbaar is of kan zijn.
5. Is het mogelijk om zelf vruchten van de Geest te (gaan) dragen in je leven? En kan je de vruchten van het vlees stoppen? Hoe dan? (Vergelijk ook Galaten 6:14).

VERbindt jongEREN

T (0348) 489948 E info@jbgg.nl I www.jbgg.nl

Bezoekadres Houttuinlaan 7, 3447 GM Woerden Postadres Postbus 79, 3440 AB Woerden